

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 49 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 19 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 5 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 19 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 10 og 19 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 6.

Ændringsforslag nr. 7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 19 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 9 forkastedes, idet 19 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 11 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes, idet 48 stemte for, 57 imod.

Ændringsforslag nr. 13-15 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 16 forkastedes, idet 49 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 17 og 18 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 20 forkastedes, idet 19 stemte for, 89 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 15.35

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 204: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Bypolitik m.v.).

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 28/3 2007).

Sammen med denne sag foretoges:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 100:

Forslag til folketingsbeslutning om kommuners ret til at stille krav til energi- og miljøstandarder i lokalplaner.

Af Anne Grete Holmsgaard (SF) m.fl.
(Fremsat 20/2 2007).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Da det, som det lige fremgik, er besluttet at behandle de to forslag – lovforslaget og beslutningsforslaget – under et, vil jeg selvfølgelig også kommentere dem under et, så jeg kan allerede nu afsløre, at jeg selvfølgelig vil sige noget meget, meget positivt om regeringens udspil og noget relativt positivt, men knap så positivt om udspillet fra SF.

Langt de fleste af os bor og arbejder i byerne, og derfor er det også en central opgave for kommunerne at tilrettelægge byernes udvikling, så de danner nogle smukke, nogle sunde og nogle velfungerende rammer omkring menneskers liv.

Det, vi ser i byudviklingen i de her år, er en hastig forandring; nye, moderne erhverv erstatter ældre industriarbejdspladser, og mange af de nye virksomheder kan fint placeres sammen med andre byfunktioner. Moderne erhverv er jo ikke – sådan som man kendte det i industrisamfundet – nødvendigvis noget, der støjer, eller noget, der sviner, det kan være en fuldstændig anden slags virksomhed, der ikke belaster omgivelserne, og det gør det så også muligt at skabe nogle nye bykvaliteter i de ældre byområder og udvikle nogle nye, attraktive bydele, hvor man blander bolig og erhverv på en anderledes og en spændende måde.

Den opgave tog Folketinget hul på med ændringen af planloven i 2003. Dens overgangsordninger gav kommunerne mulighed for at tilrettelægge omdannelsen af ældre erhvervs- og havneområder, så de miljøbelastende virksomheder

har tid til at tilpasse sig en gradvis overgang til anden anvendelse. Efterhånden som virksomhederne forlader de centralt beliggende erhvervs- og havneområder, har byerne dermed fået mulighed for at skabe nye byarkitektoniske kvaliteter og nye former for oplevelser. Samtidig ned-sættes behovet for at inddrage nye områder til byudvikling.

Det, der så sker med det foreliggende forslag, er, at vi nu tager næste skridt til at fremme udviklingen af mangfoldige byer og bæredygtige byer. Lovforslaget fra regeringen omfatter alle ældre byområder, som skal moderniseres og for-nyes, og det omfatter også nye byområder. Forslaget fra regeringen gør det muligt for grundejerne at involvere sig mere aktivt i større byprojekter, det gør det som sagt muligt at blande byfunktioner, bolig og erhverv og skabe mere variation i bylivet, det gør det muligt at udvikle de rekreative muligheder i havneområderne, og så gør det det muligt at bygge støjsolerede boliger i de tætte bydele og at udlægge nye områder til lavenergibebyggelse.

Kommunernes planer for byudvikling skal afstemmes med de kommunale investeringsprogrammer, men grundejere kan have ønske om en højere kvalitet end den, kommunen lægger op til, det vil sige f.eks. om en hurtigere udbygning, om en særlig udformning af gaderum og pladser, og meget andet kan tænkes. Og her giver forslaget om udbygningsaftaler nu kommunen og grundejerne mulighed for at finansiere ny infrastruktur i fællesskab, så grundejerne medvirker økonomisk til at hæve kvaliteten i deres del af byen til alles bedste.

Det er klart, at det står grundejerne og kommunerne frit for, om de ønsker at indgå sådanne aftaler, men lovforslaget giver mulighed for, at de kan indgå, og opstiller regler for deres forhold til kommunernes planlægning.

De udvidede muligheder for at blande byfunktioner i et område skal skabe mere variation i bylivet. Man skal kunne bo og have sit arbejde side om side med caféliv, butikker og sociale og kulturelle institutioner, og vi skal have vendt mange års bestræbelser på at skille de forskellige dele af bylivet ud i hver deres områder. Vi skal satse på mangfoldighed, som kan gøre bylivet mere oplevelsesrigt, og vi skal undgå bycentre, der ligger øde om natten, og sovebyer, der står tomme og er uinteressante om dagen.

Der er mange nye erhvervsdrivende og iværksættere, som gerne vil bo og have deres virksomhed samme sted i byen. Det er der fak-

tisk ikke ret gode muligheder for i dag, og også den mulighed åbner det her lovforslag op for. Selvfølgelig alt sammen under hensyntagen til miljøet.

Omdannelsen af de ældre havneområder er som sagt vigtig, fordi det er et vigtigt udviklingspotentiale i mange byer, og den rekreative anvendelse af vandet helt ind mod bykernen åbner for nogle helt nye bykvaliteter. Men der har hidtil været usikkerhed om, hvor langt kommunernes plankompetence rækker i forhold til statsens, man kunne kalde det højhedsret over søterritoriet.

Kl. 15.40

For nu at give kommunerne bedre betingelser for at tilrettelægge omdannelsen, lægger forslaget op til klare og entydige regler for kommunernes planlægning på og ved vandet i deres havne, så de f.eks. kan planlægge rekreative områder med badebroer, strandpromenader, områder til surfing og svømning, og hvad det nu kan være.

Forslaget om støjsolering af nye boliger er en anden vigtig udvidelse af kommunernes råderum, som ligger i regeringens lovforslag. Vi ved alle sammen, at vi ikke helt kan undgå støj i byen, ja, man kan næsten sige, at en eller anden grad af støj er med til at karakterisere det moderne byliv, og vi ved alle sammen, at nogle byområder er mere støjbelastede end andre. Men det kan ikke være meningen, at velbeliggende og i øvrigt attraktive boligområder sygner hen, fordi trafikstøj eller den uundgåelige larm fra et nærliggende industrikvarter eller havneområde forhindrer en fornuftig fornyelse og en fornuftig modernisering.

Derfor skal det være muligt at opføre nye, støjbeskyttede boliger i de støjramte byområder. Støjsoleringen skal sikre et forsvarligt støjni-veau både indendørs, også når man har vinduerne åbne, og på de udendørs opholdsarealer, uden at man slækker på de nuværende krav til støjbeskyttelse. Så det handler altså også meget om, hvordan man rent faktisk bygger nyt, og hvordan man renoverer.

Endelig giver lovforslaget kommunerne en mulighed for at udlægge nye områder til lavenergibebyggelse helt i tråd med aftalen om den fremtidige energispareindsats. Vores bygninger står for en stor del af vores energiforbrug, og derfor har det betydning for det samlede CO₂-udslip, at der opføres lavenergibebyggelse i det, man kalder henholdsvis klasse 1 og klasse 2. Det vil sige, hvor de bruger henholdsvis 50 pct. og

25 pct. mindre energi end bygninger, der opfylder den almindelige energiramme i bygningsreglementet.

Der er derfor også et betydeligt privatøkonomisk potentiale for dem, som vælger at opføre deres bolig som lavenergibebyggelse. Jeg er helt overbevist om, at det vil være stadig mere attraktivt for en, der skal ud at købe en bolig, at kigge efter, om det er en lavenergibolig.

Så muligheden for at udlægge områder til lavenergibebyggelse er et helt nyt instrument, som kan bidrage til et mere miljørigtigt byggeri som led i Danmarks langsigtede energi- og miljøpolitik, og jeg håber og tror, at mange kommuner vil benytte sig af denne nye mulighed.

Muligheden for at fastsætte lokalplanbestemmelser om beplantningens tilladte højde er et andet område, hvor det også vil give kommunerne bedre mulighed for at planlægge for bl.a. skyggeforhold, der har stor betydning i forhold til f.eks. solenergianlæg og lysindfald. Dermed kan bestemmelsen bidrage til en bedre energiuudnyttelse i de enkelte bebyggelser.

De nye reguleringsmuligheder for kommunerne skal ses i sammenhæng med andre af regeringens initiativer, og her tænker jeg bl.a. på forslaget om at fremme energibesparelser i bygninger og regeringens støtte til udvikling af lavenergibygninger, der er et af de udvalgte teknologiområder i det nye Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram.

SF har i B 100 yderligere foreslået, at kommunerne får mulighed for at stille krav til energi- og miljøstandarder i lokalplaner. Som det tydeligt fremgår af det, jeg lige har sagt, er vi stort set enige i det, der gælder energidelen. Men selv om regeringen er positiv over for intentionerne, er det lidt vanskeligere at støtte det, der handler om miljødelen, for forslaget om lavenergiområder er så langt, som vi efter regeringens mening mener at man kan gå ud fra den viden, vi har om EU-regulering på nuværende tidspunkt.

I de tilfælde, hvor kommunen selv er grundejer, kan den, som forslagsstillerne nævner, allerede stille miljøkrav til materialer og produkter, og der findes nu også svanemærkekriterier for huse, som gør det nemmere også for private bygherrer at stille miljøkrav.

Derfor lyder det selvfølgelig også umiddelbart besnærende, om man dog ikke kunne give kommunerne ret til at stille krav om miljøvenlige materialer og produkter i bygninger til private bygherrer. Men lovgivning om produkter er et meget vanskeligt område i forhold til EU-retten,

og der er altså nogle meget komplicerede EU-retlige aspekter, der skal afklares, før vi kan tage stilling til mulighederne for, om vi kan gå videre ad den vej.

Man skal jo stadig væk huske, at de svanemærkekriterier, der eksisterer, jo er en nordisk regulering, så vi skal altså have fundet ud af, hvordan vi kan opnå det, man gerne vil her, i forhold til EU-reguleringen. Det vil vi undersøge, og jeg tror, at vi vil kunne være klar i efteråret med en afklaring af, hvordan man i givet fald skal gøre det her. Er der noget, vi kan gå frem efter med Blomsten? Er det noget, vi eventuelt skal have ind under EU's direktiv om ekko-design, eller er der nogle andre måder at prøve at håndtere det på? Som det ligger her, siger eksperterne umiddelbart, at det ser meget, meget vanskeligt ud i forhold til EU-reguleringen.

Kl. 15.45

Jeg må til sidst samtidig også minde om, at nybyggeriets fremtidige ressourceforbrug allerede i dag skal indarbejdes i kommunernes miljøvurdering af de lokalplaner, der kan have en væsentlig indvirkning på miljøet, og det skal sammenholdes med kommunens og samfundets miljømål.

Så selv om regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget, ser jeg frem til den fortsatte drøftelse af mulighederne, og jeg ser selvfølgelig også frem til i dag at drøfte lovforslaget. Jeg mener, at vores lovforslag vil give større fleksibilitet i byerne. Det vil give os nogle mere energivenlige områder, og det vil give os nogle mere varierede og mere spændende byer. Så jeg håber, at lovforslaget kan samle bred opbakning i Folketinget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til miljøministeren. Vi går i gang med ordførerne, og den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Eyvind Vesselbo.

Eyvind Vesselbo (V):
Ministeren kan regne med opbakning fra Venstre til det her lovforslag. For det er jo vigtigt, at byerne i Danmark udvikler sig, og det er vigtigt, at der ikke er unødvendige barrierer for byomdannelse og byudvikling. Samtidig skal der etableres rammer for, at udviklingen i byerne kan ske på et bæredygtigt grundlag. Her kan planlægningen bruges som et redskab til at udvikle byernes kvaliteter.

Vi har nogle ældre, nedslidte områder i byerne, som med fordel kan udvikles til moderne, at-

traktive og mangfoldige byområder. Vi har nedlagte havneområder på land og nogle søterritorier, som helt umiddelbart kan omdannes til moderne byområder og rekreative arealer.

Det er vigtigt, at vi i fremtiden har nogle boligområder, som har et varieret og kreativt miljø. Det er ikke nok, at vi bare har en masse boliger i bestemte områder. Vi skal gøre byerne mere levende ved at sammensætte boliger og aktiviteter i fritiden.

En vigtig ting, som man ikke må glemme, er de grønne områder. Mange steder bliver netop de grønne områder inddraget til boliger eller virksomheder. Det er vigtigt, at vi fastholder de grønne områder i byerne, som er vigtige åndehuller for dem, der bor eller befinder sig i de områder.

De initiativer, som lovforslaget lægger op til, giver en mulighed for at realisere nogle af de ovennævnte tanker. Som en dynamo i udviklingen kan det samarbejde mellem private og offentlige være et vigtigt led.

Som udgangspunkt er det en kommunal opgave at foretage de fornødne investeringer i forbindelse med udbygning og infrastruktur og byggemodning af et byområde, og sådan skal det jo fortsat være. Men det skal være muligt for en grundejer at tage initiativ til en frivillig aftale om at bidrage til udbygningen af infrastruktur i de tilfælde, hvor grundejeren finder det hensigtsmæssigt i forhold til udnyttelse og benyttelse af en ejendom. Og indgås der en sådan aftale mellem private og kommuner, indeholder aftalen også, at begge parter er med til at finansiere projektet.

Lovforslaget indeholder også mulighed for at forme mangfoldige og integrerede byområder. Der gives nu nye muligheder for, at kommunerne på et tidligt tidspunkt i planlægningsprocessen kan tage stilling til, i hvilket omfang eksisterende byområder mere hensigtsmæssigt kan rumme mere varierede anvendelser til mange forskellige byformål og flere, end der hidtil har været planlagt. Det vil sige, at der bliver basis for at udvikle områder med blandede byfunktioner.

Støjproblemer har sat en bremse for, at erhverv og bolig kunne indgå i en samlet enhed mange steder. Nu gives der mulighed for, at der kan bygges boliger, hvor der er støj, men forudsætningen er, at boligerne bliver støjisolerede. Denne bestemmelse har til hensigt at sikre, at der kan planlægges for fornyelse af boligbestanden, også i områder, hvor der er tale om vedbli-

vende støj fra virksomheder eller støj fra veje og jernbaner i byerne, og hvor det ikke er muligt at forhindre støjulempen alene ved at opsætte støjskærme.

Mange steder er der gang i ombygning af havn og havnearealer, men der er også brug for, at der i nogle områder kan inddrages arealer fra søterritoriet. Det foreslås derfor i forslaget, at kommunalbestyrelsen i en lokalplan kan fastsætte bestemmelser dels om anvendelse af de vandområder i et byomdannelsesområde, der ligger inden for eller i tilknytning til en havns dækkende værker, dels om udformning af anlæg på disse vandområder. Det gælder f.eks. inddæmning og opfyldning af nye landarealer og etablering af kaj anlæg og andre faste anlæg til anbringelse af bl.a. fartøjer, der skal bruges til andet end sejlads, og det kunne altså også være husbåde. Dette vil give en helhedsorienteret form for planlægning.

Kl. 15.50

Endelig er der i forslaget et afsnit om miljøhensyn i lokalplaner. Det foreslås, at planlovens nuværende katalog over emner, som behandles i en lokalplan, udvides med en bestemmelse om, at der i en lokalplan kan fastsættes visse nærmere angivne miljøkrav.

Lovforslaget indeholder helt konkret en bestemmelse om, at kommunen i lokalplanen kan fastsætte bestemmelse om, at nye boliger skal etableres som lavenergiboliger i områder, hvor der f.eks. ikke er kollektiv varmforsyning, som ministeren jo nævnte det i sin tale. Også beplantningshøjden skal kunne reguleres i lokalplanen. Det betyder, at der bliver gælder uoverensstemmelser mellem naboer med bl.a. høje træer.

I relation til det punkt i lovforslaget skal vi se SF's forslag om kommunernes ret til at stille krav til energi- og miljøstandarder i lokalplanen. Jeg synes, det er et meget sympatisk forslag. Jeg har mødt flere borgmestre rundt omkring i landet og organisationer, som er enige i, at vi må gøre noget mere på det her område.

I lovforslaget, som vi også behandler her, er der som nævnt et forslag om, at kommunen kan fastsætte bestemmelse om lavenergihuse. Det er et skridt i den retning, som også ligger i SF's forslag, men SF ønsker også krav om anvendelse af miljøvenlige materialer og produkter samt en vurdering af det fremtidige energiforbrug, herunder vand, varme og el, f.eks. set i forhold til gældende normer for byggeri.

Der er ingen tvivl om, at det er muligheder, som vil blive indført i lokalplanlægningen inden

for nogle år. Jeg så gerne, at der blev givet nogle muligheder i den retning, men spørgsmålet er, om det er muligt at stille særlige miljøkrav til byggematerialer ud over de gældende regler, uden at det kommer i konflikt med EU-retten. Det forudsætter en vurdering af en række EU-retlige forhold. Denne vurdering er ikke foretaget endnu, derfor er det ikke muligt at tage det med i det lovforslag, vi behandler i dag, men sagen vil blive undersøgt.

Jeg håber, at vi hurtigt finder en løsning på de nævnte problemer, så vi ikke blot kan give kommunerne nogle muligheder på energiområdet, men også på miljøområdet.

Med disse begrundelser kan Venstre støtte lovforslaget, men ikke beslutningsforslaget nr. B 100.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg vil sige tak for de pæne bemærkninger til SF's forslag fra hr. Eyvind Vesselbo, men stille et par spørgsmål om ting, der er vigtige at få afklaret i regeringens forslag.

Jeg er lidt i tvivl om, om der også kan stilles krav om passivhuse i det forslag, der stilles. Og så vil jeg spørge, om henvisningen til kollektive varmforsyningsanlæg og at det skal inddrages i beslutningen betyder, at man i virkeligheden de steder ikke kan stille de her krav til energihuse og energibesparelser.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det, der står i lovforslaget, som hr. Steen Gade jo også har set, er, er lavenergihuse, og derfor dækker det jo ikke det andet begreb, nemlig passivhuse.

Med hensyn til den kollektive varmforsyning står det eksplicit, at det er i områder, hvor der ikke er den kollektive varmforsyning. Det er vel svaret på det spørgsmål, som hr. Steen Gade stiller.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det var jo klar besked. Så vil jeg spørge Venstres ordfører: Hvorfor har man så ikke givet mulighed for, at passivhuse kan komme med? Og betyder det andet svar om kollektiv varmforsyning ikke, at alle store byer og mange mindre slet ikke kan udnytte den her bestemmelse?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det første spørgsmål om forskellen på lavenergihuse og passivhuse vil jeg meget gerne drøfte med hr. Steen Gade, for det er da et relevant spørgsmål. Det synes jeg vi skal tage under behandlingen af sagen.

Kl. 15.55

Med hensyn til det andet spørgsmål, hr. Steen Gade stiller, er det jo klart, at det, der står i lovforslaget, er det, der er rammerne i lovforslaget, og som er udgangspunktet for det, vi skal vedtage.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg vil godt følge op på hr. Steen Gades spørgsmål, for jeg synes måske, der savnes en begrundelse for, hvorfor man ikke fra Venstres side vil gå så langt som at sige, at hvis lavenergihuse i øvrigt er positive – og det forstår jeg på hr. Eyvind Vesselbo at han mener de er – og at de er noget, man vil komme til at arbejde meget med i fremtiden, hvorfor så sætte den begrænsning på, som det jo i meget stort omfang vil være at sige, at man ikke kan stille krav om at etablere sådanne områder inden for et område, der i øvrigt er planlagt forsynet via kollektiv varmforsyning? Det er jo en begrænsning, som man pålægger sig selv, men som man ikke behøver at pålægge sig selv. Hvad er begrundelsen for det?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu mener jeg egentlig, at jeg var meget venlig over for hr. Steen Gade ved at sige, at jeg meget gerne ville drøfte det. Jeg vil så sige til hr. Johs. Poulsen, at jeg også meget gerne vil drøfte det med hr. Johs. Poulsen, så vi kan nå frem til både forklaringen og til eventuelt en løsning.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det udsagn om, at det kan optages til en drøftelse, synes jeg er meget positivt, for i dag er det jo sådan, at mange af de kollektive varmforsyninger trods alt er baseret på det, vi vel kunne kalde gamle forsyningskilder. Langt hen ad vejen er det fossile brændsler, og jeg går ud fra – og det kan hr. Eyvind Vesselbo vel så bekræfte – at Venstre er enig med Det Radikale Venstre i, at vi skal gå så langt som muligt med at få erstattet de fossile opvarningskilder med vedvarende energi-

kilder, herunder jo altså også via den teknologiske tilgang som lavenergihuse er.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det er ganske rigtig, og det er jeg enig med Det Radikale Venstre i. Jeg sagde også i min tale, at jeg så det som noget meget positivt, at man nu fik mulighed for i lokalplanlægningen at indplacere områder med lavenergihuse. Jeg har selv været oppe og se i Stenløse Kommune, hvor man virkelig har været aktiv på det her område og har opbygget et kæmpe byområde. Jeg mener også, som jeg også sagde i min tale, at det her er noget, der vil blive mere og mere af i fremtiden, og derfor kan vi jo, som hr. Johs. Poulsen jo også selv siger, lige så godt være på forkant med udviklingen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, og det er fru Jytte Wittrock.

Jytte Wittrock (S):

Det her er et meget vigtigt lovforslag og et vigtigt redskab for kommunerne, der planlægger for byerne. Planloven indeholder en række redskaber, som kommunerne kan anvende i deres bypolitiske arbejde, og de foreslåede ændringer af planloven har til hensigt at fremme kvaliteten i det bebyggede miljø og fjerne barrierer for byomdannelse og byudvikling.

Opdeling af byområder med adskillelse mellem arbejde, bolig og fritid ønskes erstattet af en kommunal planlægning for byerne, der stimulerer udviklingen af mangefacetterede bymiljøer med rige muligheder for menneskelig udfoldelse og kreativitet. Eksempelvis er parker og grønne områder væsentlige for byerne, så de kan være attraktive. Viden om de grønne områders store betydning for sundhed og livskvalitet præger heldigvis tankegangen i forbindelse med byplanlægningen.

Lovforslaget indeholder en række redskaber til at satse på moderne blandede byområder med et miks af boliger, cafeer, butikker, service og kreative og innovative erhverv. Bl.a. er der mulighed for at gøre noget i støjramte områder, og der kan bygges nye støjisolerede boliger eksempelvis i forbindelse med byfornyelse. Kommunerne får mulighed for at tage flere miljøhensyn. De kan i lokalplanen stille krav om lavenergiebyggeri, om højden på beplantningen af

hensyn til eksempelvis eventuelle solenergianlæg.

Forslaget pålægger ikke kommunerne flere opgaver, men giver flere muligheder, og af høringssvarene fremgår det, at KL ikke finder, at det er vidtgående nok, selv om det er et vigtigt skridt i den rigtige retning. Københavns Kommune ser planlovsændringerne som en mulighed for at give kommunen nogle konkrete redskaber til at løfte opgaverne. Københavns Kommune vurderer især aftaleredskabet som afgørende for kommunens udvikling af byen, men hæfter sig ved, at det alene vil kunne omfatte private bidrag til infrastrukturen, og at der ikke skabes hjemmel for aftaler om blandede ejerformer. Det foreslås ligeledes, at udbygningsaftalerne kan indgås med henblik på at opnå en alsidig sammensætning af boliger.

KL 16.00

Flere fagforbund tilslutter sig behovet for, at der sikres mulighed for at opføre boliger til familier i mellemindkomstgrupperne og andre helt almindelige brede lønmodtagergrupper. Det er vi Socialdemokrater enige i, og jeg kan da allerede nu meddele, at vi kommer med et ændringsforslag.

Udviklingen i boligpriser udgør i dag et alvorligt problem i mange større byer. Mange kommuner efterspørger muligheder for at skabe mangfoldighed i by- og boligområder samt at sikre boliger til grupper med lav- og mellemindkomster. Tilstedeværelsen af lav- og mellemindkomstgrupperne i byerne er afgørende for kommunernes mulighed for at rekruttere de medarbejdere, som skal sikre velfærden på plejehjem, skoler og daginstitutioner. Den sociale mangfoldighed og sammenhængskraft i byerne er afhængig af blandede byområder, og tendenser til ghettodannelse kan bekæmpes derved. Uden boliger til lav- og mellemindkomstgrupper øges den trafikale trængsel og miljøbelastning, fordi mange må pendle for at komme på arbejde.

Ændringsforslaget skal sikre mulighed for at indgå frivillige og bindende aftaler med bygherrer og investorer om boligernes ejerform og pris. Vi ønsker, at kommunerne får mulighed for at gennemføre en mangfoldig boligpolitik, der skaber attraktive by- og boligmiljøer og sikrer boligudbud, også til grupper med lav- og mellemindkomster.

Det af SF fremsatte beslutningsforslag, B 100, om kommunernes ret til at stille krav til miljø- og energistandarder i lokalplaner kan vi fuldt tilslutte os.

Vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet og vil gøre vores bedste for, at slutresultatet kan blive endnu bedre, end som lovforslaget foreligger nu.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Det er nu fru Tina Petersen.

Tina Petersen (DF):

Da vores ordfører på området, hr. Jørn Dohrmann, ikke er til stede i dag, skal jeg tale vegne af Dansk Folkeparti, og jeg lægger ud med L 204.

Dansk Folkeparti mener, at det er et skridt i den rigtige retning bl.a. at indgå de her partnerskaber mellem private og kommunerne om finansieringen af infrastrukturen, da det i dag jo ikke hviler på et fuldt ud lovligt grundlag. Da forslaget også indeholder andre ting ud over aftalen mellem private og kommunen, er det bl.a. en hensigt med loven, at man ønsker at blande boligområder, cafeer, butikker, service og kreativ innovation og den slags ting.

Dansk Folkeparti kan kun hilse velkommen, at man er fleksibel rundtomkring i kommunerne, så længe det ikke går ud over borgerne, at de altså ikke får støjgener og støvgener og det, der ligner. Så vi skal have penslet ud i det videre arbejde med dette forslag, hvordan man sikrer, at ingen føler sig klemt.

Det, der også er glædeligt i forslaget, er, at man nu begynder at kunne planlægge også for vandområder. Hvor det før kun har været for den tørre del, man har planlagt, begynder man også i kommunen at kunne planlægge vandarealer i en sammenhæng, hvor man bl.a. laver nye boligområder. Så det er vigtigt, at man tænker i badeanlæg og andre eksklusive ting, når man laver sin byplan. Ifølge forslaget gives der nogle nye muligheder for kommunerne rundtomkring, som de selvfølgelig har behov for at benytte sig af, når de nu skal udvikle sig attraktivt i fremtiden. Dansk Folkeparti ser dette forslag positivt.

Fortsætter vi til B 100, er Dansk Folkeparti som forslagsstillerne også opsat på, at vi får udviklet nogle bedre og nogle flere energirigtige og miljøvenlige bygninger, at man anvender miljøvenlige byggematerialer i husbyggeriet. Dansk Folkeparti er også interesseret i, at vi nedbringer energiforbruget, og at vi får affaldsmængden ned til et acceptabelt niveau. Men vi mener i det forslag, som her er lagt frem, at der er en åbning

for, at der nu bliver 98 nye forskellige standarder. Man kan risikere, at hver kommune får sin egen standard, og så mener Dansk Folkeparti, at vi er på vej ud på et skråplan.

Kl. 16.05

Vi vil selvfølgelig gerne give kommunerne mulighed for at kunne stille krav til byggeriet rundtomkring i landet, så vi får nogle rigtig miljøvenlige huse i fremtiden.

Derfor ser vi også, at nogle af de her lavenergi-huse har vundet frem i det sidste stykke tid, men vi tror altså ikke på en metode, hvor man åbner op for at lave 98 forskellige standarder. Vi har jo i dag standarder, bl.a. for hvor meget man skal isolere i huse og den slags ting, og man kan jo godt gå ud over de værdier, som er fastsat her.

Det, der også bekymrer Dansk Folkeparti, er de administrative omkostninger, også dokumentationen og det ressourceforbrug, som det vil kræve i den planlægning, hvis man laver åbne standarder. Dansk Folkeparti ser, at problemet skal løses, ved at man indfører det i bygningsreglementet frem for at åbne op for de her forskelligheder i kommunerne.

På andre områder, bl.a. med hensyn til affald, er der 8.000 forskellige regler. Der vil Dansk Folkeparti gerne have en reel sanering, så vi har ens regler i alle kommuner, og det vil vi også gerne have, når vi skal planlægge, hvordan husene i fremtiden skal se ud, og når der skal stilles krav.

Dansk Folkeparti ser frem til en videre behandling.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg skal nu give ordet til hr. Christian Wedell-Neergaard som ordfører.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte dette lovforslag. Det er efter vores mening en fornuftig måde at indrette sig på. Det er et visionært svar på, hvordan vi kan udvikle vores byer i fremtiden. Byudvikling er vigtig for alle. De fleste lever deres liv i byer, det skal være præget af mangfoldighed og mange muligheder, og dette forslag giver flere muligheder.

Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslagets intentioner om at give kommunerne en central placering og give dem flere muligheder i planlægningen fremover. Det Konservative Folkeparti finder det fornuftigt, at investeringer i infrastruktur og andre investeringer både kan udvides og fremmes med dette lovforslag. Og så lægger vi meget vægt på, at der er åbnet for fri-

villige udbygningsaftaler med streg under det frivillige.

Det er afgørende i en moderne verden, at vi tilrettelægger byudviklingen på en måde, så den opfylder moderne menneskers krav om multifunktion, det vil sige, at der skal være til både arbejde og fritid; der skal være til børnene og de voksne; der skal være til de ældre. Der skal være gangstier, og der skal være parkeringspladser, og der skal være infrastruktur, så man kan komme frem og tilbage, alt sammen noget, som dette lovforslag fremmer mulighederne for at lave.

Byerne forandrer sig i stor hast, og der er store muligheder for, at man kan sige, at der sker ting i planlægningen, sådan at man med dette lovforslag lægger op til, at man nu kan udbygge infrastruktur i fællesskab.

Dette lovforslag fremmer også mangfoldighed og bæredygtighed. Som lodsejer kan man have et ønske om at gennemføre byggeri i en højere kvalitet eller hurtigere, end kommunens investeringsplaner lægger op til, og det er der hermed skabt en mulighed for. Finansieringen af infrastrukturinvesteringer kan foretages i fællesskab for den infrastruktur, som kommunen ikke er pligtig til at stille til rådighed, og det er jo også en mulighed for at få en bedre kvalitet.

Lovforslaget lægger også op til at blande byfunktioner, og det vil sige, at vi kan have bolig og erhverv, vi kan have fritidsaktiviteter og detailhandel liggende inden for samme område og dermed at få en multifunktionel by, hvilket jeg tror er et ønske i en moderne befolkning. Der er mere klare og entydige regler om udbygning ved havnene, og der skabes jo i de her år meget attraktive boligområder.

Så er der spørgsmålet om lavenergibebyggelse. Lovforslaget åbner op for, at man som en del af lokalplanen kan kræve lavenergibebyggelse, men der er lagt op til metodefrihed, det vil sige, at man ikke kan stille krav til særlige materialer eller særlige måder at gøre det på. Det er helt op til boligjerne at sørge for, at boligerne opfylder disse krav.

Kl. 16.10

Dermed er jeg jo også inde på at svare på SF's B 100, for vi ser i princippet positivt på, at der stilles krav om lavenergibebyggelse, men vi ser ingen fornuft i, at man stiller specielle krav til miljøstandarder for de materialer, der indgår, og heller ikke for energiforbrug og andre ting.

Det er klart, at det i en konkurrencemæssig situation kan være vanskeligt, at der er specielle ting, der skal indgå i byggeriet. Vi siger metode-

frihed og dermed en – hvad kan man sige – åbning i forhold til nye og spændende muligheder i langt højere grad, end at man skal stille nogen præcise krav.

Så det, der foreslås på lavenergiområdet i L 204, er så langt, som vi kan gå på nuværende tidspunkt, og jeg mener ikke, at der er grund til at gå videre. Er kommunen selv grundejer, er der jo ikke noget, der forhindrer kommunen i at tinglyse på ejendommen, at der skal være lavenergihuse med en høj energieffektivitet, og der ved kan man jo i et helt andet omfang stille krav.

Jeg har selv været ude og åbne en stor udstilling, der hedder »Fremtidens parcelhus« i Herfølge. Der opføres 25 boliger, alle sammen svanemærkede, og det foregår alt sammen på frivilligt plan. Der synes jeg, at man kan se moderne boliger, som opfylder henholdsvis klasse 1- og klasse 2-krav, og som dermed er med til at nedbringe emissionen og gøre husholdningsøkonomien bedre, og i øvrigt er det huse, som fremtræder meget smukt i landskabet. Så »Fremtidens parcelhus« i Herfølge er absolut et besøg værd, der er stadig åbent i udstillingen, og man kan se anvendelsen af jordvarme, anvendelsen af solenergi, anvendelsen af en lang række effektive løsninger med store mængder af isolering osv., som alt sammen er med til at gøre disse huse mere energirigtige.

Så er jeg selv helt vild med, at husene er svanemærkede, og det vil sige, at man på frivillighedsbasis inden for svanemærkets rammer har aftalt, hvilke materialetyper der kan indgå, så forbrugeren dermed kan være sikker på, at han eller hun får et produkt, som er produceret på en miljømæssigt og energimæssigt rigtig måde. Jeg mener, at svanemærket er en god måde at stille krav i producentleddet, således at man der kan være med til at gennemføre byggeri af høj kvalitet, hvor der er indeholdt miljøkrav, og hvor forbrugeren har en sikkerhed for, at det, han eller hun køber – og det at købe hus er jo en stor investering – også lever op til miljø- og energimæssige krav.

Så med disse ord kan jeg sige, at Det Konservative Folkeparti naturligvis kan støtte vores eget lovforslag, men vi kan ikke støtte SF's beslutningsforslag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Der er flere medlemmer, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Det er først hr. Johs. Poulsen.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

I Det Radikale Venstre er vi optagede af, at man så hurtigt som muligt får udviklet byggetyper, materialer og metoder i byggeriet, som hurtigst muligt kan give et langt mindre energiforbrug i bygningerne, både boliger og andre former for bygninger, end der er i dag, fordi det er en af de nemmeste gevinster at hente i kampen mod global opvarmning, for nedbringelse af de følger, der er deraf.

Derfor vil jeg spørge den konservative ordfører: Hvad er grunden til, at man i lovforslaget lægger en række begrænsninger på mulighederne for at gå så langt som muligt ad den vej? Vi kan både se det i høringssvarene, og der er også refereret lidt til det i debatten allerede, at mange kommuner jo har ønske om at kunne gå betydelig længere i kravene til det her. Hvad er baggrunden for, at man lægger så betydelige begrænsninger ind i lovforslaget, som der er tale om?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg er helt enig med den radikale ordfører, hr. Johs. Poulsen, i, at udviklingen af materialer og dermed metoder er vejen frem, og at boligen er central, når vi skal se på det enkelte menneskes energiforbrug, og at det derfor er meget vigtigt, at man hurtigst muligt får nogle nye og bedre metoder.

Derfor er jeg også meget begejstret for »Fremtidens Parcelhus«, som jeg har fortalt om, fordi det derved viser sig, at det i hvert fald på frivillighedsbasis har været muligt at opføre ejendomme, som lever op til de bedste krav, som vi kender nu.

Vi mener, at vi med lovforslaget er kommet en del af det her i møde ved at åbne op for lavenergibebyggelse og for, at der dermed kan stilles krav, men det skal foregå med frit metodevalg.

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg vil gerne sige, at jeg alligevel bliver smittet af begejstringen over svanemærkede parcelhuse, som udtrykkes fra den konservative ordfører; jeg synes sådan set, at det, der siges her, er meget positivt

Sagen er jo bare den, at lovforslaget, som det er udformet i øjeblikket, ikke tager højde for, at man rent faktisk kan gå ind og stille krav herom.

Jeg forstår godt, at det er dejligt, at man nogle steder frivilligt kan opnå løsninger på det, og det er glimrende; der er jo kun grund til at sige, at det er glimrende. Men hvorfor ikke imødekomme ønsket om, at der også i en række sammenhænge vil kunne stilles krav af den karakter, hvis man i øvrigt er så begejstret, og hvis man i øvrigt mener, at det her er vejen frem?

Nu hørte jeg på Venstres ordfører, at man måske fra Venstres side var villig til at gå længere end den formulering, der var i lovforslaget; sådan måtte jeg forstå det. Jeg vil derfor spørge den konservative ordfører: Er også Det Konservative Folkeparti villige til at gå længere end det, der ligger i lovforslaget, i alt fald i en debat mellem første og anden behandling om, om man kan imødekomme bl.a. kommunernes ønsker?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nej, vi er ikke villige til at gå længere end det, der står i lovforslaget; ellers havde vi jo taget det med i lovforslaget.

Der er den her positivliste i forbindelse med lokalplanerne, og der kan man sige, at der så nu er føjet det til, at der kan planlægges for lavenergibebyggelse – lavenergihuse, lavenergiejendomme – og det mener vi er et skridt på vejen. Det er et forsøg på at komme videre ad den vej, og det mener vi altså er et tilstrækkeligt forslag. Det kan jo give minimum 25 pct.s besparelse på energiforbruget, og det synes vi er ganske fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg vil fortsat med nogen forundring høre på Det Konservative Folkepartis ordfører her. Det er jo bygningsreglementets bestemmelser, man henviser til, der kan stilles krav om. Der er godt nok flere klasser, det ved jeg godt, men dybest set er det jo bygningsreglement.

Vil det virkelig sige, at når Det Konservative Folkepartis ordfører holder en stor tale om svanemærkede huse, så er det samtidig en anbefaling af, at vi ikke må lave en lovgivning, som giver kommunerne mulighed for at stille krav om svanemærkede huse?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Ja, det kan man godt sige. Jeg lægger vægt på frivillighed. Jeg lægger vægt på, at resultatet kommer i spændingsfeltet mellem forbrugere og dem, der bygger husene, forskning og udvikling, hvor man stadig laver nye tiltag, og så i høj grad svanemærket, som jeg mener er et fremragende instrument til at vise, at der indgår miljøvenlige materialer, og at producentledet også tvinges til at fremstille miljømærkede produkter.

Der er jo i høj grad tale om, at hvis køberne af husene stiller krav om svanemærkede produkter, vil der også komme flere svanemærkede produkter på markedet. Et af problemerne i Herfølge var jo, at der kun er få leverandører, og at det dermed er svært at få konkurrencedygtige priser.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg skal vel ikke belære Det Konservative Folkepartis ordfører om, at hvis man nu åbnede op for, at der blev stillet krav om, at der kunne laves lokalplaner, hvor det skulle være svanemærkede huse, så ville det være meget, meget lettere at få de produkter på markedet.

Men mit spørgsmål går på spørgsmålet om kollektive varmforsyningsanlæg og hensynet til dem. Hvis der er kollektive varmforsyningsanlæg og man kan argumentere for, at man her er nødt til at aftage varme fra det varmforsyningsanlæg, er det så et absolut krav, at man ikke kan få lov at stille krav på energisiden, der er skrappere end det, der normalt eksisterer?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Ja, det er jo det, der fremgår af lovforslaget, og det havde vi ikke tænkt os at stramme op på i denne omgang. Man kan vel sige, at det er en meget fornuftig balance, der er fundet.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg er lige så forundret som de forrige spørgere, når jeg hører, at den konservative ordfører ikke er interesseret i at gå længere i processen, når man nu skal forhandle om lovforslaget.

Kl. 16.20

Der står i lovforslaget, at der ikke stilles videre krav til kommunerne, men at de får flere muligheder.

Er det dog så forfærdeligt, hvis en kommune får den mulighed, og hvis man på demokratisk vis i kommunen finder, at man har lyst til gå videre, så at stille nogle planer op i lokalplanen om, at der også skal være energimærket materiale? Jeg kan da ikke forstå, at man fra konservativ side er så bange for at give den mulighed videre.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jamen jeg kan ikke forstå, hvad forundringen går på, for jeg forklarer jo, at det set fra Det Konservative Folkepartis side er væsentligt, at det foregår på en frivillighedsbasis. Jeg dokumenterer, at det allerede foregår, og jeg dokumenterer også en begejstring for, at vi har svanemærkede huse. Bygherren og dermed grundejeren må jo selv tilrettelægge sit byggeri inden for de rammer, som ligger i lokalplanen.

Der er nu åbnet op for lavenergihuse, hvilket jo er en ny mulighed for at stille krav, og det synes jeg er rimeligt. Hvis man vil gå videre, ja, så må det blive på kommunens egne arealer, hvis man vil have sikkerhed for, at man f.eks. kan have svanemærkede huse eller de såkaldt neutrale huse, eller hvad vi snakkede om før.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Så må jeg jo forstå det sådan, at man fra konservativ side er mere interesseret i at bevare den eksisterende frihedsgrad, end man er i at puste en udvikling i en retning, der er positiv, og som man i øvrigt også selv synes er en positiv retning.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Man kan jo ikke opstille det som modsætninger. Vi har nogle forbrugere, som skal købe et hus, og som gerne vil have sikkerhed for, at det hus er et lavenergihus. Det kan de nu få, og det kan der også stilles krav om, men vil de f.eks. have et svanemærket hus, ja, så må de jo stille det krav, at de gerne vil købe et svanemærket hus. For os er frivillighed og det ansvar, man påtager sig i forbindelse med ens boligs indretning, ikke to modsætninger, men det er hinandens forudsætninger.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Johs. Poulsen.

Johs. Poulsen (RV):

I Det Radikale Venstre er vi meget optagede af, hvordan man i udviklingen af vores samfund og i tacklingen af de udfordringer, vi står med i forbindelse med at løse en lang række problemer, kan give kommunerne større friheder på en række felter til at være med i løsningen.

Derfor er det også sådan, at når vi skal bedømme det lovforslag, L 204, som ligger her, og for den sags skyld også beslutningsforslaget efterfølgende, er de jo begge to forslag, som alt andet lige vil betyde, at man vil lægge flere redskaber ned i værktøjskassen til kommunerne i deres muligheder for at tackle og løse de problemer, de står med. Det synes vi er positivt. Det er grundlæggende positivt på den måde at give en øget frihed til kommunerne.

Vi må sige, at lovforslaget, som det er formuleret nu, i virkeligheden et stykke ad vejen er en beskrivelse af noget af det, der har været eksperimenteret med i nogle år forskellige steder, hvor man har stået med problemer med gamle industriområder, som skulle omdannes; hvor man har stået med havnearealer, som skulle omdannes; og hvor man har stået med forskellige byplanmæssige udfordringer. Der har man fået lov til at eksperimentere med det, fået lov til at lave forsøg, og man har ønsket forskellige tilgange til, hvordan man kunne tackle sådanne udfordringer lokalt. Det er så det, vi nu skriver ned og sætter ind i en sammenhæng, og hvor vi giver mulighed for, at alle kan bruge de redskaber, og det er som sagt grundlæggende positivt.

Men når jeg hører debatten i dag, synes jeg måske også et eller andet sted, at man kan sige, at vi jo også skal passe på, at vi ikke endnu en gang lægger nogle begrænsninger på noget, som man så vil se at kommunerne ønsker i de næste 2, 3, 4, 5, 6 år, før vi så i Folketinget følger efter og siger, at nu vil vi give dem muligheden. Hvorfor ikke med det samme lægge op til at gøre noget ved det, når de, som er aktører på området, reelt lægger op til en frihed, som alt andet lige kan bruges positivt i en lang række sammenhænge?

Derfor synes vi i alt fald fra radikal side, at der er god grund til at lægge mærke til de høringssvar, som vi har fået ind. I den sammenhæng er det i øvrigt en lillebitte smule bekymrende at læse, at man i Kommunernes Landsforening synes, at der har været en for lukket forudgående proces, hvor man ikke har haft lejlighed til at komme ind i en virkelig og dyb, reel dialog om, hvordan og hvorledes lovforslaget

kan skrues sammen. Det er ærgerligt, men lad det nu ligge, for det er selvfølgelig noget, der kan indhentes.

Kl. 16.25

Det, der er lige så meget værd at lytte til, er jo netop, at man, som det allerede er sagt fra en ordførers side, fra kommunernes organisations side siger, at lovforslaget ikke er vidtgående nok, og at man også fra forskellige andre sider siger, at der godt kunne bygges flere ambitioner ind i lovforslaget, som det ligger.

Derfor synes vi, at lovforslaget skal udbygges. Vi er som sagt positive i tilgangen til det, men vi synes, det skal udbygges med flere redskaber, som der er ønske om i forhold til at koble nationale såvel som lokale miljøpolitiske mål med den lokalplanregulering, som man vil lave.

Nogle af de mest oplagte eksempler er naturligvis det, som vi allerede har talt en del om her, nemlig mulighederne for at gå langt med hensyn til at stille lokalplanmæssige rammer op for typer af byggeri på energiområdet, således at man kan få de allermest energirigtige bygninger op at stå i så stort et omfang som muligt, i så store områder som muligt og så tidligt som muligt. Og derfor synes vi ikke, at der er grund til at have de begrænsninger, som er lagt ind i lovforslaget på nuværende tidspunkt.

Vi ønsker altså at forhandle mellem første- og andenbehandlingen om, hvorvidt man kan finde en enighed mellem partierne om at lave rammer, der betyder, at man i højere grad kan imødekomme de kommunale ønsker på det her punkt.

Men der er også andre ønsker. F.eks. har Københavns Kommune jo nævnt en række områder, hvor de siger at man kunne stille yderligere krav i planlægningen. Lad mig nævne et par eksempler. De siger jo, at det i bygninger med stort energiforbrug ville være rart, hvis det blev muligt at stille krav om produktion af vedvarende energi og energilager de pågældende steder. Det er jo sådan set en flot og rigtig tanke, man der lægger frem, men, som de siger, den mulighed har de ikke i dag.

De siger også fra Københavns Kommune, at de gerne ville have mulighed for at stille krav om særlige løsninger, hvor man kunne anvende havvand eller grundvand eller andet i bygninger med et stort kølebehov. Hvis jeg med et smil på læben må sige det, vil det jo med de temperaturer, vi har oplevet sidste sommer og måske også forrige år, blive endnu mere udbredt også at køle bygninger i storbyerne, og derfor er det

jo meget fornuftigt også der at overveje: Hvordan sikrer vi nu, at det sker på en energivenlig måde, i stedet for at vi nu begynder at bruge en masse energi på at køle huse og på den måde modvirker det, der kunne være de samfundsmæssige mål på området?

De siger også fra Københavns Kommune, at det ville være rart, hvis de kunne stille krav om fornybare og genanvendelige materialer samt anvendelse af bygningsdele, der kan adskilles i genbrugelige funktioner. Og de siger, at de f.eks. også gerne ville have mulighed for at forbyde brug af stoffer i byggeriet, som er på Miljøstyrelsens liste over uønskede stoffer.

Jamen det er da alt sammen fornuftige og kloge og gennemtænkte synspunkter, som vi i al fald synes det ville være fornuftigt at udbygge det her forslag med, således at det så at sige gav endnu flere redskaber i den værktøjskasse, vi altså grundlæggende mener det er fornuftigt at få fundet frem. Dermed også sagt, at vi fra radikal side er positive over for B 100 fra SF, som jo netop lægger op til at gå videre med hensyn til at udvikle redskaberne og lægge flere redskaber ned i værktøjskassen. Vi synes som sagt her, at der er grund til at gå så langt, som man kan.

Jeg har hørt på ministeren – og hun vil sikkert svare igen her bagefter – at der er EU-jura og rådgivning, der giver anledning til bekymring og mange andre dejlige ting, men helt grundlæggende må vi jo sige, at det, der må være tilgangen herfra, i al fald kunne være at gå så langt som overhovedet muligt, og så kunne vi jo afprøve, hvor langt vi kunne gå, og vi kunne afprøve i forhandlingerne, om vi kunne blive enige om et forsøg på at gå så langt som muligt.

Lad mig i al fald minde om, at man jo på en række andre felter godt kan stille meget, meget detaljerede krav. Altså, man kan jo stille krav om farven på murene og farven på taget, om taget skal være glaseret, om dit og om dat, og om tagrenderne skal være af plastik, eller om de skal være af metal. Man kan altså stille krav udi mange, mange detaljer. Hvorfor skulle man så ikke også kunne stille krav på en række af de her områder, hvor det opfylder en række fornuftige samfundsmæssige målsætninger om mindre energiforbrug og mere genanvendelighed, i det hele taget et bedre miljø? Det bliver vores tilgang ikke bare til L 204, men også til B 100, som vi dermed har udtrykt en positiv holdning til.

Jeg vil så gerne gentage, at vi håber, at det kan lade sig gøre at finde en enighed blandt partierne omkring det at udvikle de her redskaber til

kommunerne. Vi tror også på det, hvis der er en velvillighed hos regeringspartierne, og vi har jo i al fald hørt fra Venstres side i dag, at man var åben for en drøftelse efter førstebehandlingen om, hvorvidt der kunne være steder, der skulle justeres, således at frihedsgraderne bliver endnu større.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg vil bare spørge ordføreren: Hvem skal betale?

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det var selvfølgelig rart at få en kontekst til spørgsmålet, for det her er jo ikke noget, der nødvendigvis har en offentlig udgift i sig. Det, at man går ind og lokalplanmæssigt stiller krav til, hvordan forskellige områder skal udvikle sig, og hvad de skal indeholde, er jo netop krav, som man stiller til de private aktører, som er på området, krav, som driver en udvikling frem. Så det er i alt fald ikke den offentlige økonomi, der berøres.

Og lad mig så også sige, og det har jeg jo da ofte hørt den konservative ordfører nævne, at når man udvikler ny viden og teknologi og nye metoder og positive måder at gøre tingene på, ikke mindst i miljø- og energiperspektivet, så er det faktisk noget, man meget hurtigt kommer til at tjene på. Så jeg vil da sige: Har vi råd til at lade være?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Så kan jeg sige, at det er rigtigt, at det ikke har nogle offentlige omkostninger, fordi man formulerer i lokalplanen, hvilke krav man skal stille, men det har naturligvis nogle omkostninger for bygherrer. I den forbindelse er vi i gang med udvikling af ting og sager, så det er klart, at det vil påvirke bygherrers økonomi, og det, jeg hørte, da vi var ude og indvie disse huse, var 20-30 pct. Kunne man forestille sig, at man kunne stille de samme krav til offentligt byggeri, og dermed pålægge det offentlige en meromkostning på 20-30 pct., når de skulle opføre deres byggerier?

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det kan man naturligvis sagtens forestille sig. Nu skal byggepriser jo ses i sammenhæng med

hele levetiden og den besparelse, der ligger efterfølgende på energiforbruget, og der er det jo ofte sådan, at alt efter hvilke forrentningsprocenter man lægger ind, kan det være en god idé at anvende flere penge i en byggefase og senere spare dem i driftsfasen.

Men lad mig derudover også sige, at jeg jo har stor tillid til, at kommunerne, når de siger til os: Kunne vi ikke få de her flere redskaber? så har de naturligvis inde i deres overvejelser, om det også er fornuftigt af dem at foretage den her type planlægninger. Jeg er da sikker på, at kommunerne ikke vil foretage den her type planlægninger, hvis de ikke tror på, at de er i stand til at fylde planerne ud. Det tror de på; de er tættest på det; det er dem, der sidder og forhandler med bygherrerne hver eneste dag; det er dem, der har det detaljerede kendskab til, hvad der foregår. Jeg har meget stor tillid til, at det, de fremfører om et emne som det her, skal man virkelig lytte efter, og jeg er helt sikker på, også med den normale tilgang, Det Konservative Folkeparti har til det her område, at man i virkeligheden også gerne vil fra konservativ side.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Det er nu hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Da SF har fremsat beslutningsforslaget, så vil jeg i den her del af debatten kun koncentrere mig om regeringens forslag og kun om de elementer, som ikke også vedrører SF's beslutningsforslag.

Jeg synes, det er godt og rigtigt, at vi nu lovgivningsmæssigt får præciseret nogle af de ting, som hr. Johs. Poulsen også nævnte, som allerede er godt i gang. Man kan sige, at der vel er to store problemstillinger, som lovforslaget tager fat på.

Den ene er, at vi har alle havneomdannelserne og dermed mindre behov for havne og dermed et behov for at planlægge både søterritorium og landsiden i sammenhæng. Det synes vi er rigtigt at få præciseret, og på den måde kan man jo sige, man kan fortsætte den udvikling, som er i gang rundt omkring i landet. Jeg skal hilse og sige, at det er smukt mange steder, men det er ikke smukt alle steder, så man kan også her opfordre kommunerne til at tænke sig lidt om i de her processer, så man ikke bare farer af sted og tror, at det skal være på én bestemt måde.

Det andet felt er jo, at erhvervsudviklingen og de erhverv, vi lever af i stigende grad, ikke

har den gammeldags forurening, og det vil sige, at det er mere fornuftigt at planlægge og tilrettelægge byudviklingen på en anden måde, hvor man også kan blande erhverv og beboelse på en helt ny måde, hvad jo også er i gang i betydelig grad.

Her synes jeg, at forslaget mangler noget, fordi hvis man nu vurderer erhverv i forhold til miljøbelastning, så er de nye erhverv – der er nævnt design og it og den slags ting – jo karakteriseret ved ikke at have en masse forurening ud af hverken skorsten eller afløb, men de har faktisk en trafikbelastning, normalt ikke med lastbiler, men med personbiler. Og jeg vil spørge ministeren, om hun ikke synes, at det er noget, vi skal kigge på i udvalgsarbejdet, fordi det synes jeg faktisk er et planlægningsinstrument, vi mangler. Man kunne forestille sig, at sådanne virksomheder skulle lave trafikregnskaber. Man kunne forestille sig, at kommuner også havde mulighed for at stille regler op om trafikregnskabet, ikke bare deres udformning, men sådan set også om, hvad resultatet skal være, altså simpelt hen: Hvor meget trafik skal der være? Hvor mange privatbiler må f.eks. dagligt køre frem og tilbage til den arbejdsplads?

Kl. 16.35

Det vil selvfølgelig være nye ting, og det kan også være, at vi ikke kan få det helt på plads inden sommer, men jeg vil gerne rejse den diskussion, for jeg synes den er relevant i en situation, hvor vi får meget mere blandet erhverv og nye typer erhverv og så bolig, hvilket vi ikke har haft før, og der er det store miljøproblem faktisk transporten.

Med hensyn til støjindsatsen er jeg sådan set med på, at man kan afvige fra støjkrav. Jeg vil dog advare om et par steder.

Det ene er: Kunne man have en mulighed for, at det var en tidsmæssig begrænsning? For nogle gange handler det jo f.eks. om at give lov til at bygge et boligbyggeri på en havn, og man ved sådan set godt, at den støjende virksomhed kommer til at lukke inden for en periode på 10 år, og derefter er der jo ikke nogen grund til stadig at køre med forhøjet støjbelastning.

Den anden og væsentlige diskussion er, at man ikke bruger det her som en slapper i forhold til støjbekæmpelse, og det er jo en risiko, som nok er til stede i virkeligheden.

Vi er indstillet på at medvirke i de her forslag, men har altså nogle diskussioner, som vi gerne vil føre, og det kan måske også føre til ændringsforslag eller andre markeringer, og så kommer

jeg tilbage i næste runde til diskussionen om de elementer, der vedrører SF's beslutningsforslag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg beder ordføreren blive på talerstolen. Der er bedt om kort bemærkning fra hr. Wedell-Neergaard.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg kunne bare godt tænke mig at få udbygget den der sjove tanke med, at man har en privat virksomhed, og at man stiller krav om, hvor mange privatbiler der må køre til og fra virksomheden. Hvad er det? Hvordan skal de så komme frem og tilbage, kan man sige? Og hvordan harmonerer det med det her forslag, som jo i virkeligheden åbner op for udbygning af infrastruktur anlæggene, og dermed at virksomhederne kan medvirke til at gøre muligheden for at komme til og fra virksomheden bedre? Er det så investering i cykelstier, eller hvad har SF tænkt sig?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det drejer sig om at tænke på, hvad forurenings-elementet er fra den ny type virksomhed, it, kontorbygninger osv. Det er jo ikke luftforurening på den måde. Det er jo ikke forurening ud gennem kloakken eller sådan noget. Men den forureningsbelastning, som det vil være at have den slags virksomheder liggende, er jo sådan set, om trafikken bliver for stor i området. Og der kan man forestille sig – og jeg har mødt sådanne steder i verden – at man faktisk har sådan nogle regler, hvor man pålægger virksomhederne at lave et kørselsregnskab, og hvor man så finder et beregningsgrundlag for, hvor meget transport der må komme til og fra virksomheden.

Så er det virksomhedens opgave at finde løsningerne inden for den ramme. Flere af medarbejderne kan køre sammen og den type initiativer, som man jo heldigvis arbejder med i forvejen på de fleste virksomheder.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Iværksættervirksomheder, som er det, vi gerne vil fremme, virksomheder med nye erhverv, som altså er i vækst, vil man jo pålægge en ganske stor begrænsning, hvis det er, at de skal trafikplanlægge uden at kende omfanget af trans-

port til og fra virksomheden. Vi arbejder for mindre CO₂, mindre forurenende biler og mange andre forslag, men mulighederne for infrastruktur og dermed at kunne komme frem og tilbage er vel essentielle for virksomhedens overlevelse.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Ja, selvfølgelig. Det er det jo, men det handler om, hvordan man angiver sådan et måltal. Det kunne f.eks. være hvor meget transportarbejde pr. medarbejder i virksomheden, men det er jo i virkeligheden ren teknik. Sådan nogle ordninger har jeg set fungere f.eks. i Californien, så det er i hvert fald ikke opfundet ud af den rene blå luft. Det var den amerikanske luft.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren, og vi går videre til næste ordfører. Det er nu hr. Per Clausen.

Kl. 16.40

Per Clausen (EL):

Jeg skal starte med at sige, at vi i Enhedslisten opfatter såvel det lovforslag, regeringen har fremsat, som det beslutningsforslag, der ligger fra SF, som i hovedsagen fornuftige forslag, som jo ikke mindst kunne vinde ved en kombination. Men vi vil også til det forslag, der ligger fra regeringens side, sige, at der er enkelte elementer i det, som vi godt vil knytte nogle kritiske bemærkninger til.

Da byomdannelsesloven i sin tid blev til, stemte Enhedslisten imod, og det gjorde vi faktisk navnlig på grund af indførelsen af frivillige aftaler uden regelgrundlag. Derfor synes vi selvfølgelig, at det er en forbedring, når man nu forsøger at lave regler.

Vi synes måske, det er lidt mærkeligt, at man har indrettet systemet på en sådan måde, at det kun er grundejerne, der kan tage initiativer til de her aftaler, hvorimod kommunerne ikke kan. Jeg tror nok, at jeg forstår det på den måde, at det hænger sammen med regeringens besynderlige skattepolitik, som også sætter sig igennem på det her område, sådan at hvis man fra kommunernes side tager et initiativ, kunne det opfattes, som om man pålagde grundejerne en udgift, og så ville det være det samme som en skat. Sådan kan skattestoppet jo føre til mange absurditeter, og det her er så et af eksemplerne.

Vi kunne sådan set godt forestille os, at det ville være fornuftigt og hensigtsmæssigt, at

kommunerne havde mulighed for at komme med udspil, hvori man stillede krav om deltagelse til grundejerne. Nu er vægten så i stedet lagt på grundejernes muligheder for at fremme deres egne interesser. De kan jo godt være sammenfaldende med kommunens, sådan at det kun er de økonomiske ressourcer, der gør, at kommunen ikke sætter gang i tingene i det tempo, som grundejerne kunne ønske sig. Men det kan også give en skævvridning af planlægningen, fordi der er nogen, der har råd til, om man så må sige, at komme i en førerposition, og det har så forrang for de øvrige interesser, der kunne være i byen.

Dog må vi jo sige, at den mulighed allerede eksisterer nu, og det, vi indfører nu, er, at regler om, at aftalerne skal indgå i en offentlig proces og altså kommer til at foregå i åbenhed. Det synes vi i udgangspunktet er godt og vigtigt, så den del kan vi godt støtte.

Vi synes, der er et element – som også flere af høringsssvarene har været inde på – som ville være relevant at tage op, og det er kommunernes mulighed for at sikre sig, at man får nogle blandede boligområder. Det fremgår af en række hørings svar fra forskellige faglige organisationer, som jo også påpeger, at hvis man ikke er i stand til at sikre blandede boligområder, og at der også er billige boliger i nogle af de områder i København og måske også Århus, hvor der i dag er meget høje priser, så kan vi få meget store problemer med at sikre, at den arbejdskraft, der er brug for, faktisk har mulighed for at bo i området. Hvis arbejdskraften ikke har det, får man jo øgede transportudgifter og øget forurening, og det synes vi sådan set er meget u hensigtsmæssigt.

Vi går også ind for, at der er en blandet beboersammensætning i boligkvartererne. Vi synes ikke kun, det er et problem, hvis det er de fattige, der bliver klumpet sammen; vi synes måske også, det er et problem, hvis det er andre meget ensartede grupper, der klumper sig sammen. Det tror vi er skadeligt for samfundet, og vi tror sådan set også, det er skadeligt for de mennesker, der måske får en noget forkvaklet opfattelse af, hvordan andre danskere er og lever.

Så det vil vi gerne arbejde videre med og håber da på, at det ikke er sådan, at de interesser, som borgerlige politikere i Københavns Kommune kunne have i at forhindre, at det lykkes for Socialdemokraterne dér at komme igennem med billige boliger, kommer til at spille en usag-

lig rolle i det her, for vi mener faktisk, det er en fælles udfordring, vi står over for.

På støjområdet mener vi at det er meget vigtigt at holde fast i, at den svageste part, beboeren, ikke skal være ansvarlig for at pakke sig ind, at det skal være muligt at åbne vinduer, opholde sig udenfor på rekreative områder, og at det skal kunne ske uden høreværn. Derfor vil vi gerne under lovbehandlingen have løftet sløret for, hvad det er for nogle formuleringer, ministeren agter at indføre i tillægget til støjvejledningen.

Det er jo godt, at høringsnotatet understreger, at det ikke er meningen, at de nuværende støjkrav skal devalueres, men det nævnes ikke, at virksomheder har en generel pligt til at nedbringe støj, og at det altid er en løbende proces, som kommunerne kan stille krav til. Det kan godt være, at man starter med i udgangspunktet at tillade, at der bygges boliger i et område, hvor der er et vist støjniveau, men der er jo ingen grund til at sige, at de virksomheder, der ligger i området, i al evighed skal have mulighed for at lave støjforurening på samme niveau. Her er jo også mulighed for at opnå resultater, hvis man stiller nogle krav.

I det hele taget må man jo desværre sige, at miljøhensynene i planlægningen kun er en lille del af forslaget. Jeg vil så til gengæld sige, at det for Enhedslisten er et meget væsentligt punkt, og det er også derfor, at vi fuldt ud kan støtte det af SF fremsatte beslutningsforslag.

Kl. 16.45

Vi ville gerne gå langt videre end det af ministeren fremsatte forslag, således at det ud over energikrav til boliger i form af krav om lavenergi byggeri også bliver muligt at stille krav om indbygning af vedvarende energi, herunder f.eks. solceller og solvarme, krav om anvendelse af energikilder, så disse i det mindste er tilgængelige for de kommende beboere, og krav om fjernkøling af større arbejdspladser eller servicefunktioner.

En anden miljødimension er valget af materialer, og her er der et særligt problem – kan jeg forstå – fordi EU-retlige forhold åbenbart formodes at stille sig hindrende i vejen. Nu er det jo ikke overraskende for Enhedslisten, hvis EU-retlige forhold stiller sig i vejen for fornuftige tiltag, men vi vil nu gerne have afklaret, i hvor stor udstrækning det er tilfældet i den her sag og få det gjort hurtigst muligt.

Vi finder, at kommunerne bør have de her muligheder, og så synes vi måske, at man også

her skulle være lidt mere offensiv i retning af at udfordre EU-systemet, sådan at man faktisk forsøger at give kommunerne nogle muligheder og så prøver at se, om det dog ikke kan rummes inden for EU-retten.

Vi synes i hvert fald ikke, at det kan passe, at vi ikke kan stoppe uhensigtsmæssig byggepraksis, hvad angår valg af materialer. Det er jo sjældent i nutiden, at vi oplever farlige stoffer i byggeri på linje med asbest, men det er alligevel fortvivlende at se, hvordan manglende viden om et stofs farlighed kan have afsmittende virkning i generationer. De stoffer, vi taler om i materialer i dag, er stoffer, i hvilke vi har erkendt problemerne.

SF foreslår, at der i fremtidige miljøvurderinger af lokalplaner og lignende skal indgå en vurdering af det fremtidige ressourceforbrug, og det vil efter vores opfattelse være et godt redskab til at vurdere, om ikke kravene kan strammes.

Enhedslistens udgangspunkt er, skal jeg slutte af med at sige, at der i både det lovforslag, der ligger fra regeringens side, og det beslutningsforslag, der ligger fra SF's side, er en række udmærkede og fortræffelige intentioner, og man kunne ved at sammentænke nogle af de elementer efter vores opfattelse få et resultat, som ville være meget tilfredsstillende.

Derfor kan jeg sige, at vi under alle omstændigheder vil indgå positivt i det udvalgsarbejde, som også tidligere ordførere jo har refereret til måske faktisk, hvad angår dette lovforslag og dette beslutningsforslag, kunne føre til konkrete forbedringer. Og skulle det endelig kunne lade sig gøre, er det jo kun godt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg skal nu give ordet til ordføreren for forslagsstillerne til B 100, hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Jeg vil starte med at sige tak til Socialdemokratiet, til Det Radikale Venstre og til Enhedslisten for den positive modtagelse af vores beslutningsforslag. Jeg vil egentlig også takke hr. Eyvind Vesselbo for, at han i hvert fald giver udtryk for, at han faktisk mener, vi skal mere i den retning end det lovforslag, som regeringen har fremsat.

Der er flere grunde til, at vi har fremsat og udarbejdet forslaget, men den helt overvejende er, at der på det her område er utrolig meget at indhente i Danmark. Vi er ikke førende på områ-

det, i nogen grad er vi ved at halte bagefter, og derfor ville det være meget, meget vigtigt, om man kunne få en kommunal indsats ved siden af så mange andre indsatser, herunder også en privat indsats.

Det at kunne lave en planlægning, som prioriterer både på energiområdet og på en række andre områder, ville være et enormt løft. Det, vi har forestillet os, er, at man ud over kravene på energisiden kunne stille krav om, at man ikke skal anvende nogen miljøbelastende materialer, det kan være pvc, det kan være trykimprægneret træ, at man undgår de stoffer, der er på Miljøstyrelsens liste over uønskede kemiske stoffer, at der kan være regnvandsopsamling osv.

Her har Københavns Kommune jo faktisk også peget på nogle andre ideer, og jeg tror også, jeg hørte nogle af ordførerne komme med andre ideer til, hvad man kunne stille krav om i lokalplaner. En sådan lovgivning mener vi at vi har brug for.

Det interessante er jo – og det er vel det andet, kan man sige, argument for, at vi har udarbejdet forslaget – at der er et stort ønske om at lave det her. I Real Dania og Miljøministeriets fælles projekt »Fornyelse af planlægningen« fremgår det, at der er stor interesse i kommunerne for at gå videre end de krav, der stilles bl.a. i bygningsreglementet. Og det er jo hele pointen, at man skulle gå videre end det, der er i bygningsreglementet.

Kl. 16.50

Og når jeg så kigger på regeringens forslag, er det jo, jeg ser, at det holder sig inden for bygningsreglementet, og så ved jeg egentlig ikke rigtig, hvad det er, vi har fået. Det kan godt være, vi har fået en smule fremskridt, men det er ikke ret meget, og jeg vil i hvert fald ikke anbefale nogen fra regeringssiden at lave et stort salgsarbejde for det, for der er så mange, der bliver skuffede, hvis de tror, de har fået noget.

Da det egentlig er fru Anne Grete Holmsgaard, som har lavet SF's forslag – jeg kan se, at hun er kommet nu, men nu er det altså mig, der har haft jobbet med at føre ordet indtil nu – vil jeg sige, at da jeg læste på det her til i dag, blev jeg egentlig overrasket over, at det på det punkt her var så ringe fra regeringens side. Og jeg synes, det ser ud til, at det heller ikke er verdens mest velforberedte og velgennemtænkte forslag.

Jeg kan ikke forstå, at det ikke er muligt at give et bedre bud. Hvorfor i alverden låser man det totalt fast til diskussionen om kollektive varmforsyningsanlæg? Det er da noget, som EU

ikke har noget med at gøre. Det er da noget, som man selv beslutter. Hvis man lod være med det, ville man da i det mindste skabe en mulighed for at eksperimentere og give det der initiativ og give nogle kommuner mulighed for at gøre mere, end de har i dag.

Jeg ved heller ikke, om man har låst sig så meget fast, men sådan er det jo indtil videre fremgået af ordførersvarene fra regeringspartierne. Jeg ved så ikke, om det ikke er helt så hårdt, som jeg har opfattet indtil videre, men jeg vil blive glad, hvis det ikke er helt så hårdt, og hvis der er nogle muligheder også her.

Så kommer indvendingen om EU, og den må vi jo selvfølgelig kigge på. Jeg har svært ved at forstå, at vi ikke kan stille en lang række af de her krav i forbindelse med EU-regler. Og jeg har hørt, at ministeren siger, at det kan hun ikke finde ud af før engang til efteråret, men det vil ikke hindre os i udvalget i at finde ud af, hvad argumentationen i dag er for, at man er så nervøs. Man kan sige, at hvis vi i lokalplaner ikke har muligheder, der går videre, har vi jo altså spillet os en lang række instrumenter i værktøjskassen af hænde.

Jeg vil så som en slags afslutning sige, at foruden at være et virkelig interessant og kreativt instrument i den kommunale planlægning – det er virkelig noget, der kunne engagere borgerne i det lokale demokrati, at man også kan lave den slags lokalplaner – har det her jo også den klare følgevirkning, at det virkelig for alvor sætter gang i at udvikle og få danske virksomheder til at arbejde med nye materialer, nye teknologier osv.

Jeg synes da, at det var lidt deprimerende at høre, at man ikke kunne lave krav f.eks. om passivhuse i en lokalplan, for det ville jo også være et udstillingsvindue i en kommune for borgerne og en inspiration til håndværkere, til virksomhedsejere og til alle, der skal arbejde med den store teknologiske fornyelse af vores byggeri, som vi har brug for i de kommende år.

Så jeg er sådan lidt skuffet over det og synes, at den del af forslaget er lidt oversolgt på forhånd, men håber, at vi i udvalgsarbejdet, ligesom hr. Per Clausen fra Enhedslisten sagde, kan kombinere tankegangen i SF's forslag med regeringens. I hvert fald vil vi gøre vores for, at det kan lade sig gøre.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget og forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
træger jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 110:

Forslag til folketingsbeslutning om en handlingsplan for bekæmpelse af undslupne mink i naturen.

Af Mette Gjerskov (S) m.fl.
(Fremsat 13/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Tak for beslutningsforslaget, hvis intentioner regeringen er enige i, fordi mink er en trussel, når de findes sådan frit i naturen. De er en trussel mod mange af vores ynglende fugle og små pattedyr, og det er et problem, som vi skal have gjort noget ved – effektivt og hurtigst muligt. Det er faktisk også lige præcis derfor, at Skov- og Naturstyrelsen og Danmarks Jægerforbund med tilslutning fra Vildtforvaltningsrådet, som jo er miljøministerens rådgiver i den slags sager, søsatte »Projekt minkbekæmpelse« i sidste måned.

I det projekt er der faktisk taget en lang, lang række initiativer, som er om ikke totalt parallelle så i hvert fald næsten parallelle med det, der ligger her. Og der må jeg sige, at det efter regeringens opfattelse er den rigtige måde at gribe problemerne an på, og derfor vil jeg også anbefale Folketinget at afvise beslutningsforslaget. Det er altså de rigtige folk, der har sat sig sammen nu